

FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI
GODINA X. broj 469 10. siječnja 2021.

KRŠTENJE GOSPODINOVO (B)

I propovijedao je: »Nakon mene dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenje na obući. Ja vas krstih vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim.«

Onih dana dođe Isus iz Nazareta

galilejskoga i primi u Jordanu krštenje od Ivana. I odmah, čim izađe iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha poput goluba gdje silazi na nj, a glas se zaori s nebesa: Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!

Mk 1,7-11

TEMELJNI SAKRAMENT CRKVE

Isuse, Sine Božji, Sine Očev! Klanjam se tajni tvoje osobe, tajni tvogega božanskog sinovstva. Klanjam se ljubavi kojom te Otac ljubi. I u smrtnom tijelu, i u tijelu paloga čovjeka, u tijelu ranjenom ranom čovječanstva, u tijelu ograničenom i slabom, tvoj te Otac prepoznaje i priznaje svojim jedinorođenim Sinom. Ti si Sin. U ljudskoj naravi ti si Očev Sin, Očev jedinorođenac. Divna je ljubav koja u skrivenosti ljudske naravi otkriva divni odsjaj slave Očeve! I ja te prepoznajem i priznajem. Ti si Bog, Ti si Sin Božji. Ti si Očev ljubimac, jer je u tebi sva njegova milina. Divno je čuti riječi nježnosti i ljubavi kojom te grije srce Očevo. Ti si božanski Sin. Zaodjenut ljudskim tijelom i ljudskom naravi ništa nisi izgubio od božanske tajne svoje osobe. I kao Sin Marijin, kao jedan od nas, kao onaj koji je u svemu nama jednak osim u grijehu. ti si, Isuse, vječni Bog. Sin Boga Oca. Isuse, danas ti na osobit način za sve to želim reći hvala.

Hvala za Ivana Kristitelja, hvala za rijeku Jordan, za njezine vode koje su te prihatile u svoje krilo. Hvala za krštenje i za otvoreno nebo i za znak prisutnoga Duha. Za sve ti hvala. Sve su to znakovi koji i danas govore, koji i danas upozoravaju. I mene je, Isuse, u času moga krštenja, zaodjenula voda koju si ti, Isuse, posvetio u času svoga krštenja. I ja sam opran

tom vodom. I nada mnom se otvorilo nebo i sišao je Duh Sveti. Po sakramentu krštenja, snagom tvoje muke i uskrsnuća, i ja sam postao dijete Božje. I meni si dao pravo da, sjedinjen s tobom, Isuse, čujem riječ: "Ti si sin moj ljubljeni, u tebi mi sva milina!" I ja sam Očev sin. I mene je nebo posvojilo, posinilo. I ja sam Ocu na radost. I ja sam željeno dijete koje može drugome pružiti radost. O, Isuse, ne želim to nikada zaboraviti. Želim se trajno sjećati te istine: voljeno sam dijete nebeskog Oca. Onaj koji je najodgovorniji za moj život, onaj koji me je dozvao u život - taj se veseli meni i mojemu životu, njemu sam ja na radost!

Hvala ti, Isuse, za tu milost. Hvala ti što svake godine ta evanđeoska poruka o ljubavi Očevoj odzvanja u našim crkvama.

Hvala ti!

Molim te, učini da u dubinama svoga bića, duboko u svom srcu neprestano čujem jeku tih riječi te ih nikad ne smetnem s uma. Molim te, Isuse, neka mi te riječi budu ohrabrenje u časovima bolesti i slabosti! Neka me te riječi uvjeravaju da je ova zemlja 'ljepša jer ja postojim, da moj život ima smisla jer je po krštenju u tebi utemeljen, da je nebo ljepše jer sam ja za nebo određen!

fra Zvezdan

SLUGA BOŽJI LUDOVİK NECCHI

U kapeli Katoličkoga sveučilišta u Milanu nalazi se grob na kojemu piše «Vico Necchi, franjevački trećoredac». Odmah spominjemo, gotovo kao njegov par, blaženoga Federika Ozanana (20. listopada). Njima uz bok možemo postaviti i našega slugu Božjega Ivana Merza.

Ludovico Necchi rodio se u Milanu 19. studenoga 1878. godine u vjerski indiferentnoj obitelji. Nakon rane očeve smrti mati se udala za deklariranoga nevjernika. Oboje će ih prije smrti Vico privesti vjeri. Već u gimnaziji prijateljevao je s kolegom Eduardom Gemellijem. tada neobuzdanim genijalnim mladićem koji će 1902. godine postati franjevac fra Agostino Gemelli, poslije osnivač Katoličkoga sveučilišta u Milanu.

Nakon I. svjetskog rata, na nagovor Gemellijev, Vico se posvetio istraživanjima s područja psihologije i biologije. Prvenstveno

su ga zanimale neuroze i problemi hendikepirane djece. U Gemellijevu krugu, kojem među prvima pripada i Vico, sazrijeva ideja o osnutku Katoličkoga sveučilišta Srca Isusova u Milanu za afirmaciju katoličkoga nazora na svijet, osobito među intelektualcima. Smatrali su to prijekom potrebom u tada posve raskršćanjenoj talijanskoj državi. Godine 1926. za sveučilišnu je zgradu kupljena ona ista vojna bolnica, nekoć cistercitski samostan, u kojoj su Necchi i Gemelli u sanitetskoj jedinici služili vojsku. Na tom je Sveučilištu Necchi predavao biologiju. Ujesen 1929. godine teško je obolio od raka, ali je svetački sačuvao radnu energiju sve do kraja. Naglo je umro 10. siječnja 1930. godine. Njegova je kauza pokrenuta 1. srpnja 1933. godine. Te se godine dogodilo i prvo čudo po njegovu zagovoru.

Zbog teškoga djetinjstva i zbog svojega temperamenta i sam je bio neurotičan i vrlo sustezljiv čovjek pa je svoje liječničko znanje i zvanje mogao vršiti i na temelju osobnoga iskustva koje je dakako herojski prevladao. U velikoj enciklopediji Bibliotheca Scmctorum, kojom se služim za ovaj životopis, pisac se nadovezuje: «Život čovjeka kakav je bio Vico Necchi, koji je dosta trpio od nutarnjih tjeskoba i neuroze, pokazuje da takvo stanje nipošto nije zapreka svetosti. Teret psihičke uvjetovanosti, koji katkada pritišće i sveca, pod djelovanjem Duha Svetoga može se pretvoriti u slobodni prihvata i poslužiti kao sredstvo posvećenja.»

fra Bonaventura Duda

KRŠTENJE GOSPODINOVO

Božićni su blagdani pokazali Isusovu ljudskost i božanstvenost. Rođen je kao svako dijete, čak odmah s izvjesnim otporom svijeta prema njemu.

Očito Marko piše o Isusu poslije cijelog njegovog života. Njemu je odmah na početku pisanja jasno tko je Isus - Sin Božji je očit već pri porođenju. Međutim, Isusovo očitovanje imalo je također svoj 'rast'. Otvarao se u svojem subjektu kao što se otvara cvijet. Svaki njegov čin govorio je njegovu izuzetost od svijeta i njegovu prisutnost u svijetu.

Duh Božji je onaj koji je potpuno očitovao Isusa kao Sina Božjega. Dapače, cijela je Isusova veličina u njegovom Duhu. Preporođenje u duhu je čovjekovo pročišćenje, postavljanje novoga duhovnog kriterija življenja. Dok god ostanemo na kriteriju 'tijela' uvijek ćemo imati i problematiku i teret tijela. Potrebno je da u nama progovori Duh, da budemo kršteni u Duhu.

Krštenje je otvaranje prema Bogu. Starog čovjeka se nakalemljuje na Isusa i njegov Duh. Sva je Isusova veličina baš u njegovom Duhu. U njemu se otvoreno vidi Nebo. Novi čovjek je Isus. On je istinski čovjek i dolazi u ovaj svijet da mi postanemo Čovjek. Otvaranje Duhu Božjem je otvaranje apsolutnoj ljubavi ali i ljubavi u našem ljudskom tijelu. Marijan Jurčević, OP

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 11. siječnja

Teodozije, Honorat, Neven, Teo

UTORAK, 12. siječnja

Ernest, Tatjana Rimaska, Bernard

SRIJEDA, 13. siječnja

Hilarije, Veronika, Radovan

ČETVRTAK, 14. siječnja

Feliks, Srećko, Srećo, Rajko, Žarko

PETAK, 15. siječnja

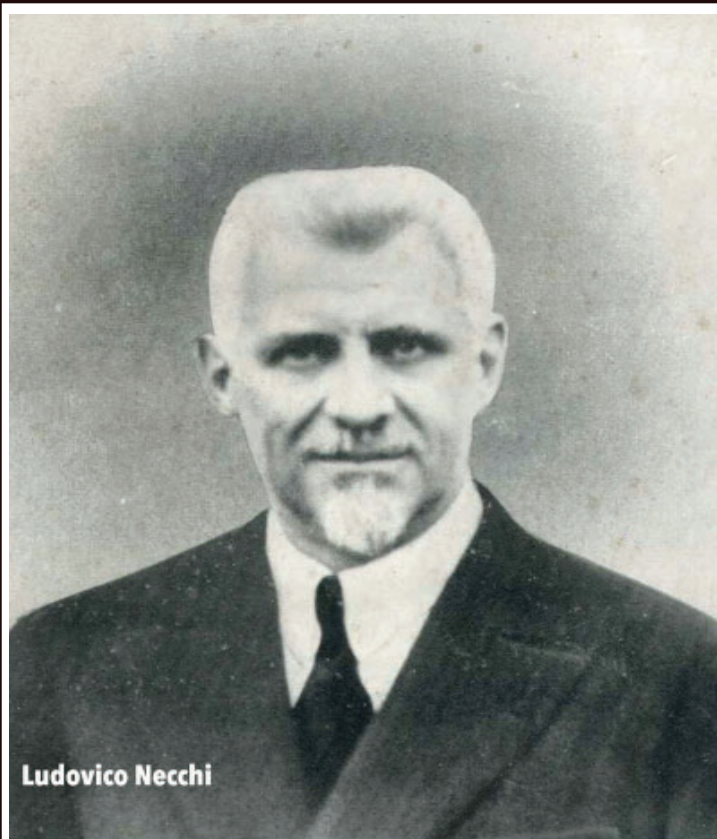
Anastazija, Stošija, Pavao Pustinjak

SUBOTA, 16. siječnja

Marcel, Oton, Mislav, Bernard

NEDJELJA, 17. siječnja

2. kroz godinu. Antun opat. Lucije

Ludovico Necchi

www.franjevci-zemun.com tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 17 sati. Radnim danom u 17 sati.

Ponedjeljkom **nema** svete mise.